

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

Współpraca cywilno-wojskowa i rozwój potencjału cywilno-wojskowego

P7_TA(2010)0419

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie współpracy cywilno-wojskowej i rozwoju potencjału cywilno-wojskowego (2010/2071(INI))

(2012/C 99 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa pt. „Bezpieczna Europa w lepszym świecie”, przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r., oraz sprawozdanie z jej wdrożenia, zatytułowane „Zapewnianie bezpieczeństwa w zmieniającym się świecie”, zatwierdzone przez Radę Europejską w dniach 11-12 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając strategię bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej, zatwierdzoną przez Radę Europejską w dniach 25-26 marca 2010 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady na temat WPBiO, przyjęte dnia 26 kwietnia 2010 r.,
- uwzględniając konkluzje w sprawie WPBiO i deklarację pt. „Dziesięć lat WPBiO – wyzwania i szanse”, przyjęte przez Radę w dniu 17 listopada 2009 r.,
- uwzględniając oświadczenie w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony, przyjęte przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2008 r., oraz oświadczenie w sprawie zwiększenia potencjału, przyjęte przez Radę w dniu 11 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając konkluzje prezydencji, przyjęte przez Radę Europejską w Santa Maria da Feira w dniu 20 czerwca 2000 r. oraz w Göteborgu w dniu 16 czerwca 2001 r., program UE na rzecz zapobiegania konfliktom z użyciem siły, przyjęty również w Göteborgu w dniu 16 czerwca 2001 r., cywilny cel podstawowy na rok 2008, zatwierdzony przez Radę Europejską w dniu 17 grudnia 2004 r., oraz cywilny cel podstawowy na rok 2010, zatwierdzony przez Radę w dniu 19 listopada 2007 r.,
- uwzględniając konkluzje prezydencji przyjęte przez Radę Europejską w Helsinkach w dniu 11 grudnia 1999 r. (cel podstawowy na rok 2003) oraz cel podstawowy na rok 2010, zatwierdzony przez Radę w dniu 17 maja 2004 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie poprawy bezpieczeństwa chemicznego, biologicznego, radiologicznego i jądrowego (CBRJ) w Unii Europejskiej oraz zatwierdzenia planu działania UE w dziedzinie CBRJ,
- uwzględniając dokument Rady z dnia 3 grudnia 2008 r. dotyczący wprowadzania w życie rezolucji RB ONZ nr 1325 wzmocnionej przez rezolucję RB ONZ nr 1820 w kontekście WPBiO oraz dokument Rady z dnia 14 września 2006 r. w sprawie uwzględniania praw człowieka w WPBiO,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie trzęsienia ziemi na Haiti, w której wzywa do utworzenia unijnych sił ochrony ludności ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie wdrażania europejskiej strategii bezpieczeństwa oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0015.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0061.

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

- uwzględniając decyzję Rady z dnia 26 lipca 2010 r. określającą organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu PE,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0308/2010),

Uwagi ogólne

1. przypomina, że UE zobowiązała się do określania i prowadzenia wspólnych strategii politycznych i działań na rzecz utrzymania pokoju, zapobiegania konfliktom i zwiększenia bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z zasadami Karty ONZ, a także do utrwalania i wspierania demokracji, praworządności, praw człowieka oraz zasad prawa międzynarodowego, a także pomocy ludności poszkodowanej wskutek klęsk żywiołowych lub katastrof spowodowanych przez człowieka;
2. zwraca uwagę, że bezpieczeństwo wewnętrzne jest coraz silniej powiązane z bezpieczeństwem zewnętrznym oraz że poprzez rozwijanie swojego potencjału i strategii politycznych w zakresie zarządzania kryzysowego, zapobiegania konfliktom i budowania pokoju zgodnie z powyższymi celami Unia Europejska pomaga zapewnić bezpieczeństwo własnym obywatelom;
3. podkreśla, że UE – głównie przez cywilne zarządzanie kryzysowe – w zdecydowany sposób przyczynia się do zapewnienia bezpieczeństwa światowego, co jest zgodne z jej głównymi wartościami i zasadami;
4. podkreśla, że skuteczne reagowanie na aktualne kryzysy i zagrożenia dla bezpieczeństwa, w tym klęsk żywiołowe, często wymaga uwzględnienia zarówno potencjału podmiotów cywilnych, jak i wojskowych oraz ściślejszej współpracy między nimi; przypomina, że rozwój kompleksowego podejścia UE oraz jej łącznego potencjału w zakresie wojskowego i cywilnego zarządzania kryzysowego to charakterystyczne elementy WPBiO, stanowiące jej główną wartość dodaną; jednocześnie przypomina, że WPBiO nie jest jedynym dostępnym narzędziem i że misje w ramach WPBiO powinny być wykorzystywane jako część szerszej strategii UE;
5. przypomina, że potrzebna jest biała księga UE na temat bezpieczeństwa i obrony oparta na systematycznych i rygorystycznych kontrolach bezpieczeństwa i obrony prowadzonych przez państwa w oparciu o wspólne kryteria i wspólny harmonogram, w której jasniej zdefiniowano by cele, interesy i potrzeby Unii w zakresie bezpieczeństwa i obrony w odniesieniu do dostępnych środków i zasobów; podkreśla, że w tej białej księdze należy zdefiniować obszary i warunki, w których pożądana jest ściślejsza współpraca cywilno-wojskowa, aby przyczynić się do osiągnięcia tych celów; uważa, że biała księga UE powinna wyraźnie wskazywać możliwości łączenia zasobów na szczeblu UE, a także krajowej specjalizacji i harmonizacji potencjału w celu osiągnięcia znaczącego efektu skali;

Poprawa koordynacji cywilno-wojskowej

6. podkreśla, że ustanowienie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) powinno przyczynić się do dalszego rozwoju prawdziwie kompleksowego podejścia europejskiego do cywilnego i wojskowego zarządzania kryzysowego, zapobiegania konfliktom i budowania pokoju oraz zapewnić UE odpowiednie struktury, odpowiednią liczbę personelu i zasoby finansowe w celu realizacji jej zadań na arenie światowej zgodnie z Kartą ONZ;
7. w pełni popiera transfer struktur WPBiO – w tym Dyrekcji ds. Zarządzania Kryzysowego i Planowania, Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych, personelu wojskowego UE oraz Centrum Sytuacyjnego – do ESDZ, pod bezpośrednim zwierzchnictwem wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa; przypomina złożoną przez wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel obietnicę zadbania o ścisłą współpracę i synergię z odpowiednimi jednostkami Komisji przeniesionymi do ESDZ, zajmującymi się planowaniem i programowaniem działań antykryzysowych oraz działań służących zapobieganiu konfliktom i budowaniu pokoju; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel do dopilnowania, by jednostki te pracowały na równych zasadach ze strukturami WPBiO; podkreśla, że nie można zaakceptować prowadzenia przez struktury WPBiO oficjalnych lub nieoficjalnych kontroli planowania i programowania środków finansowanych w ramach Instrumentu na rzecz Stabilności, i nalega, by nie likwidować przeniesionych do ESDZ struktur Komisji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30-40.

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

8. ze względu na rozwój kompleksowego podejścia UE zachęca również do ścisłej koordynacji pomiędzy ESDZ i wszystkimi odnośnymi jednostkami działającymi nadal w ramach Komisji, a zwłaszcza tymi, które odpowiadają za kwestie związane z rozwojem, pomocą humanitarną, ochroną ludności i zdrowiem publicznym; podkreśla potrzebę stworzenia bezpośrednich powiązań pomiędzy agencjami ds. ESDZ oraz WPBiO, a mianowicie Europejską Agencją Obrony, Instytutem UE ds. Badań nad Bezpieczeństwem, Europejskim Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony oraz Centrum Satelitarne UE;
9. zwraca uwagę na rolę centrum monitorowania i informacji Komisji w ułatwianiu koordynacji akcji pomocowych w przypadku katastrof w ramach mechanizmu ochrony ludności i podkreśla, że wiceprzewodnicząca Komisji/ wysoka przedstawiciel w ramach jej uprawnień jako wiceprzewodniczącej Komisji powinna zapewnić ścisłą współpracę pomiędzy tym centrum a ESDZ; apeluje o lepszą koordynację i szybsze rozmieszczanie środków wojskowych w kontekście pomocy w przypadku katastrof, a szczególnie możliwości w zakresie transportu powietrznego, w oparciu o doświadczenia nabyte na Haiti i przy uwzględnieniu faktu, że operacje pomocowe w przypadku katastrof mają głównie charakter cywilny; apeluje ponownie o dalsze usprawnienie mechanizmu ochrony ludności w celu stworzenia dobrowolnych rezerw środków państw członkowskich utrzymywanych w gotowości do bezzwłocznego rozmieszczenia w operacjach reagowania w sytuacji katastrof; proponuje, by środki te koordynować i rozmieszczać pod nazwą unijnych sił ochrony ludności w celu zwiększenia rozpoznawalności działań UE; jednocześnie przypomina o indywidualnej odpowiedzialności państw członkowskich za ochronę ludności i działania kontrolne w przypadku katastrof;
10. popiera również lepszą koordynację działań agencji humanitarnych państw członkowskich i DG ECHO w kontekście operacji pomocowych prowadzonych po wystąpieniu klęsk żywiołowych lub katastrof spowodowanych przez człowieka;
11. wzywa Radę do niezwłocznego podjęcia niezbędnych decyzji w celu nadania skuteczności klauzuli o wzajemnej pomocy, o której mowa w art. 42 ust. 7 TUE, a także klauzuli solidarności, o której mowa w art. 222 TFUE, które to decyzje powinny odzwierciedlać kompleksowe podejście UE oraz opierać się na zasobach cywilno-wojskowych;
12. przypomina pomyślny rozwój partnerstwa dla budowania pokoju pomiędzy Komisją a organizacjami pozarządowymi, a ponadto przypomina, że dobra współpraca pomiędzy organizacjami pozarządowymi oraz organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i przyszłą ESDZ ma kluczowe znaczenie; wzywa Komisję do dalszego rozwijania ram współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz do propagowania wykorzystywania podmiotów niepaństwowych w unijnych działaniach na rzecz zapobiegania konfliktom lub zarządzania konfliktami, również przez włączenie ich do unijnych działań szkoleniowych;

Poziom strategiczny

13. jeżeli chodzi o działania polityczno-strategiczne, z zadowoleniem przyjmuje włączenie elementów cywilnych i wojskowych do Dyrekcji ds. Zarządzania Kryzysowego i Planowania (CMPD), stanowiące krok we właściwym kierunku; podkreśla jednak potrzebę stworzenia odpowiedniej równowagi między potencjałem cywilnym i wojskowym w zakresie planowania strategicznego, nie tylko pod względem liczebnym, ale również hierarchicznym, aby w pełni wykorzystać dostępne synergie; jednocześnie podkreśla potrzebę należytego poszanowania różnic między rolami podmiotów cywilnych i wojskowych oraz ich odrębnych celów i zagwarantowania, że każdej operacji przyznana zostanie w każdym konkretnym przypadku odpowiednia liczba personelu;
14. w szczególności wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel do zajęcia się kwestią niedoboru kadr, jeżeli chodzi o ekspertów w dziedzinie planowania misji i rozwoju potencjału cywilnego, oraz do zadbania o to, aby CMPD zatrudniała wystarczającą liczbę specjalistów ze wszystkich priorytetowych dziedzin związanych z potencjałem cywilnym, do których należą policja, wymiar sprawiedliwości, administracja cywilna, ochrona ludności i monitoring, a także prawa człowieka;
15. podkreśla potrzebę rutynowego rozwijania wspólnej świadomości sytuacyjnej przez wszystkie zainteresowane podmioty UE (ESDZ, jak również wszystkie odnośne jednostki Komisji: DG DEV, DG ECHO, DG SANCO, przy zaangażowaniu potencjału każdej z nich w zakresie oceny kryzysowej), co powinny odzwierciedlać wszystkie dokumenty strategiczne UE na szczeblu regionalnym lub krajowym; podkreśla, że przekształcone delegacje UE mają do odegrania kluczową rolę w tym procesie;
16. wzywa do zwiększenia roli szefów delegacji UE lub specjalnych przedstawicieli UE – jeżeli są obecni na obszarze objętym kryzysem – w staraniach o koordynację działań cywilno-wojskowych, a także w celu zapewnienia ściślejszego politycznego nadzoru na miejscu;

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

Poziom operacyjny

17. jeżeli chodzi o planowanie operacyjne, apeluje o zdecydowane wzmocnienie potencjału cywilnego w zakresie planowania, aby dorównać ambicjom dotyczącym cywilnych misji w ramach WPBiO, poprzez konsolidację Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych (CPCC), jeżeli chodzi o poziom zatrudnienia, oraz poprzez lepszy podział zadań między poziomem strategicznym i operacyjnym; podkreśla, że ten podział zadań musi opierać się na zrównoważonej i kompleksowej polityce personalnej; jest zdania, że w świetle obowiązków dowódcy operacji cywilnych funkcję tę należy umieścić na odpowiednim (tj. wyższym) szczeblu hierarchii ESDZ;

18. ponawia swój apel o utworzenie stałego sztabu operacyjnego UE odpowiedzialnego za planowanie operacyjne i prowadzenie operacji wojskowych UE, który zastąpiłby obecny system polegający na wykorzystywaniu jednego z siedmiu dostępnych sztabów na zasadzie ad hoc; podkreśla, że zagwarantowałoby to spójny łańcuch dowodzenia i znacznie zwiększyłoby zdolność UE do szybkiego i spójnego reagowania na sytuacje kryzysowe (głównie dzięki wzmocnieniu pamięci instytucjonalnej UE), a także zmniejszyłoby koszty;

19. jest zdania, że sztab operacyjny powinien znajdować się obok CPCC, aby uzyskać maksymalne korzyści z koordynacji cywilno-wojskowej, w tym dzięki wspólnej realizacji niektórych funkcji, oraz aby lepiej propagować najlepsze praktyki wśród unijnych pracowników ds. planowania; proponuje też, by sztab operacyjny i CPCC mogły zostać zintegrowane w ramach wspólnego unijnego sztabu zarządzania kryzysowego odpowiedzialnego za planowanie operacyjne i prowadzenie wszystkich unijnych misji cywilnych, operacji wojskowych oraz misji związanych z reformą sektora bezpieczeństwa;

20. podkreśla jednak, że trzeba należyście uwzględnić różnice między planowaniem cywilnym a wojskowym i utrzymać odrębne łańcuchy dowodzenia, przy czym dowódca operacji cywilnych i dowódca operacji wojskowych powinni zachować swoje kompetencje i mieć ten sam status w hierarchii ESDZ;

Budowanie potencjału cywilnego i wojskowego UE

21. zwraca uwagę, że państwa członkowskie podjęły szereg zobowiązań dotyczących rozwoju potencjału wojskowego i cywilnego w zakresie zarządzania kryzysowego, od posiedzeń Rady Europejskiej w Helsinkach i Santa Maria da Feira do deklaracji z grudnia 2008 r. w sprawie zwiększenia potencjału; wzywa państwa członkowskie oraz wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel do zadbania o należyłą realizację tych zobowiązań, aby zniwelować rażącą różnicę między istniejącymi zdolnościami operacyjnymi a deklarowanymi celami politycznymi;

22. jeżeli chodzi o działania związane z celami podstawowymi na rok 2010, wzywa państwa członkowskie do skoncentrowania się na tworzeniu konkretnego potencjału i do skupienia się na obszarach z potencjałem w zakresie synergii cywilno-wojskowych, szczególnie tych już zidentyfikowanych, aby jak najszybciej osiągnąć rzeczywiste postępy; podkreśla, że konieczne jest, by rozwój potencjału podlegał konkretnym wymogom dotyczącym misji WPBiO; z zadowoleniem przyjmuje kompleksowy proces rozwoju potencjału w zakresie zdolności wojskowych w ramach Europejskiej Agencji Obrony; zachęca do dalszych dyskusji na temat sposobu połączenia tych dwóch procesów rozwoju potencjału w ramach cywilnych i wojskowych celów podstawowych;

23. przychylnie odnosi się do działań wcześniejszych i obecnych rotacyjnych prezydencji Rady na rzecz rozpoczęcia procesu mającego na celu wyjaśnienie charakteru i zakresu stałej współpracy strukturalnej, przedstawionej w art. 42 ust. 6 TUE; wzywa Radę do niezwłocznego przedstawienia jasnej koncepcji stałej współpracy strukturalnej, biorąc pod uwagę cywilno-wojskowy charakter unijnego kompleksowego podejścia, oraz do przedstawienia konkretnych kroków umożliwiających rozpoczęcie stałej współpracy strukturalnej w obliczu obecnego kryzysu finansowego i malejących krajowych budżetów na obronę w państwach członkowskich UE;

Zapewnienie personelu dla misji

24. mając na względzie podjęte zobowiązania polityczne, pilnie wzywa państwa członkowskie do zajęcia się kwestią chronicznego niedoboru cywilnego personelu uczestniczącego w misjach w ramach WPBiO, zwłaszcza misji EULEX Kosowo i EUPOL Afganistan, w szczególności poprzez wzmocnienie wysiłków na rzecz stworzenia krajowych strategii ułatwiających wysyłanie personelu na misje; nalega, aby w ramach tych strategii właściwe organy krajowe, takie jak ministerstwa spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, wypracowały, w ścisłej współpracy z ministerstwami obrony, bardziej ustrukturyzowane podejście do zadania, jakim jest określenie odpowiednich warunków uczestnictwa personelu cywilnego w misjach w ramach WPBiO, szczególnie w odniesieniu do rozwoju kariery i wynagrodzenia;

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

25. w związku z tym wzywa państwa członkowskie do zadbania w szczególności o to, aby w strukturach policji i wymiaru sprawiedliwości udział w misjach w ramach WPBiO był uznawany za istotny czynnik przyczyniający się do rozwoju kariery oraz aby służbom wysyłającym cywilów na te misje we właściwy sposób rekompensowano tymczasowy brak pracowników; jest zdania, że Rada powinna zadbać o to, aby stawki dzienne dla personelu misji WPBiO były dostosowane do warunków, w jakich odbywa się dana misja;

26. przypomina o potrzebie zastosowania się do rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325, która wymaga opartego na równowadze płci w zakresie zatrudnienia i szkolenia podejścia do wszystkich misji i uwzględnienia kwestii równouprawnienia płci we wszystkich podejmowanych działaniach; podkreśla, że odpowiednia liczba kobiet w misjach cywilnych i wojskowych jest podstawowym warunkiem powodzenia tych misji, czy to jeśli chodzi o operacje utrzymywania pokoju czy operacje niesienia pomocy, jak również jeśli chodzi o dyplomatyczne wysiłki mediacyjne, ponieważ pozwala na odpowiednie uwzględnienie potrzeb, praw i interesów kobiet oraz zapewnienie zaangażowania kobiet w działania i cele misji; przypomina, że państwa członkowskie UE powinny opracować krajowe plany działania celem zapewnienia zgodności z rezolucją nr 1325;

Szkolenia

27. podkreśla potrzebę zapewnienia przed wyjazdem na misje odpowiednich szkoleń, które mogłyby obejmować ćwiczenia wojskowe dla personelu cywilnego, w tym ćwiczenia na wypadek sytuacji awaryjnej, i cywilne szkolenie lub ćwiczenia dla personelu wojskowego; zdecydowanie zaleca, aby państwa członkowskie prowadziły rejestr cywilów mogących wyjechać na misje, wraz z odpowiednimi kompetencjami, szczególnie tych przeszkolonych do udziału w misjach prowadzonych wraz z siłami wojskowymi; z zadowoleniem przyjmuje stosowaną przez niektóre państwa członkowskie praktykę, zgodnie z którą za rekrutację i szkolenie personelu cywilnego udającego się na misje odpowiada specjalna scentralizowana agencja;

28. popiera rozwijanie środowiska programu Goalkeeper przez Radę w celu ułatwienia rekrutacji i szkolenia personelu dla misji cywilnych;

29. przypomina o finansowanej przez Komisję europejskiej grupie ds. szkoleń i podkreśla, że jedną z lekcji wyniesionych z doświadczenia tej grupy jest fakt, że inwestowanie w szkolenia musi być połączone z rzeczywistym rozmieszczeniem misji; wyraża zadowolenie z faktu, że Komisja kładzie nacisk na to, aby kolejny projekt szkolenia cywilów, finansowany ze środków Instrumentu na rzecz Stabilności, był skierowany do ekspertów już zidentyfikowanych jako osoby, które wezmą w przyszłości udział w misjach;

30. zgodnie z zaleceniami Rady z 2008 r. podkreśla, że Europejskie Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony (EKBiO) powinno odgrywać większą rolę w obszarze budowania potencjału i szkoleń z zakresu skutecznego zarządzania kryzysowego w związku z utworzeniem ESDZ; pilnie wzywa Radę do poprawy infrastruktury szkoleniowej i sytuacji w zakresie zatrudnienia w EKBiO, m.in. przez zapewnienie mu stałej siedziby, aby zagwarantować trwałe i skuteczne szkolenia na poziomie strategicznym, operacyjnym i taktycznym dla personelu cywilnego i wojskowego państw członkowskich i instytucji UE; wzywa do stworzenia stypendiów dla młodych absolwentów, którzy chcą specjalizować się w dziedzinach, w których istnieje zapotrzebowanie na fachowców;

31. wzywa do podjęcia działań przygotowawczych w celu opracowania i udostępnienia szkoleń dotyczących mediacji i dialogu w świetle powstania ESDZ, zgodnie z koncepcją zwiększenia potencjału UE w zakresie dialogu i mediacji przyjętą przez Radę w 2009 r.;

Sprawne finansowanie

32. zachęca do dalszych działań na rzecz szybszego udostępniania środków finansowych na misje cywilne oraz uproszczenia procedur decyzyjnych i uzgodnień wykonawczych; podkreśla, że odnośne departamenty Komisji muszą ściśle i na równych zasadach współpracować ze strukturami zarządzania kryzysowego w ESDZ, aby umożliwić sprawne finansowanie początkowe misji cywilnych; domaga się, aby w imię przejrzystości i odpowiedzialności utworzyć jedną pozycję w budżecie dla każdej misji WPBiO;

33. wzywa Radę, by po konsultacjach z Parlamentem Europejskim podjęła niezwłocznie odpowiednie decyzje w sprawie utworzenia funduszu początkowego, o którym mowa w art. 41 TUE; zwraca się do wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel, aby po utworzeniu funduszu regularnie informowała Parlament o aktualnej sytuacji;

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

Instrumenty zarządzania kryzysowego

34. z zadowoleniem przyjmuje koncepcję zintegrowanych jednostek policji, tj. solidnych, elastycznych i zdolnych do współdziałania sił szybkiego reagowania, które mogą wykonywać zadania związane z egzekwowaniem prawa i które w pewnych okolicznościach można również wysłać w ramach operacji wojskowej i pod dowództwem wojskowym; zwraca uwagę na udaną realizację tej koncepcji w Bośni i Hercegowinie w ramach misji EUFOR Althea oraz w ramach misji EULEX w Kosowie; podkreśla, że jednostki takie są potrzebne, ponieważ nadają się szczególnie do interwencji w sytuacjach niestabilizowanych, zwłaszcza w okresie przejścia z dowództwa wojskowego na cywilne; zaleca państwu członkowskim, aby inwestowały w rozwój takiego potencjału;

35. w tym kontekście w pełni popiera wykorzystanie europejskich sił żandarmerii, które mogą podlegać dowództwu wojskowemu lub cywilnemu, mają zdolność do szybkiego wysłania policyjnych misji ekspedycyjnych i stanowią wielce pożyteczne narzędzie w wielu operacjach zarządzania kryzysowego, w tym misjach stabilizacyjnych po katastrofach; wzywa wszystkie państwa członkowskie, które posiadają siły policyjne o statusie wojskowym, do przyłączenia się do tej inicjatywy;

36. z zadowoleniem przyjmuje postępy osiągnięte w tworzeniu rezerwowej grupy ekspertów dla cywilnych zespołów reagowania w celu zapewnienia zdolności do dokonania szybkiej oceny sytuacji, ale podkreśla, że należy jeszcze bardziej rozszerzyć wykaz tych ekspertów; podkreśla znaczenie zdolności dokonywania szybkiej oceny i analizy okoliczności, gdyż gwarantuje ona, że UE zareaguje na sytuacje kryzysowe przy użyciu najbardziej odpowiednich dostępnych środków;

37. podkreśla, że w pierwszych godzinach od wystąpienia kryzysu UE musi być w stanie rozmieścić interdyscyplinarne zespoły, które będą składać się ze wszystkich ekspertów cywilnych, wojskowych i cywilno-wojskowych z ESDZ oraz Komisji;

38. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel, Radę i Komisję do przedstawienia wspólnej koncepcji nowych misji WPBiO, o których mowa w art. 43 TUE, oraz do wyjaśnienia, jak będą one prowadzone w kontekście nawiązanej już współpracy cywilno-wojskowej; w tym kontekście zachęca je do przyspieszenia tworzenia grupy ekspertów ds. reformy sektora bezpieczeństwa, aby zwiększyć potencjał UE w tym zakresie;

39. wzywa państwa członkowskie do optymalnego wykorzystania istniejących środków i wprowadzenia mechanizmów oceny wpływu przed określeniem nowych, ambitnych celów;

40. jest przekonany, że grupy bojowe UE stanowią odpowiednie narzędzie dla operacji zarządzania kryzysowego; ponawia swój apel do Rady o zwiększenie możliwości ich wykorzystywania oraz ich elastyczności; wzywa również do zwiększenia możliwości ich wykorzystywania w ramach cywilno-wojskowych operacji humanitarnych, przy pełnej zgodności ze zmienionymi wytycznymi z Oslo dotyczącymi stosowania wojskowych i cywilnych środków obronnych przy udzielaniu pomocy ofiarom katastrof;

41. pilnie wzywa państwa członkowskie do osiągnięcia porozumienia w sprawie rozszerzenia koncepcji wspólnych kosztów związanych z wykorzystaniem grup bojowych (kosztów finansowanych ze środków mechanizmu Athena) lub w sprawie wspólnego finansowania całości kosztów przeprowadzanych przez nich operacji zarządzania kryzysowego; jest zdania, że takie porozumienie jest konieczne, aby ich użycie stało się akceptowalne politycznie i gospodarczo oraz aby zagwarantować, że państwa członkowskie będące w stanie gotowości nie będą ponosić niewspółmiernych obciążeń w trudnej sytuacji budżetowej; przypomina w związku z tym, że w listopadzie 2009 r. Rada zwróciła się do swojego sekretariatu generalnego o opracowanie propozycji finansowania operacji wojskowych do omówienia na wysokim szczeblu w 2010 r., ale jak dotąd nie odnotowano postępów w tym zakresie;

42. wzywa państwa członkowskie, by traktowały grupy bojowe jako partnerstwa długoterminowe i nie rozwiązywały ich po zakończeniu okresu gotowości, tak aby nie zmarnować zasobów zainwestowanych w ich tworzenie; wzywa do takiego wyszkolenia tych grup, by mogły współdziałać z pracownikami cywilnymi; proponuje też, aby w ich skład wchodziły jednostki cywilne lub cywilni eksperci, szczególnie jeżeli chodzi o zintegrowane jednostki policji;

Zapewnienie środków na kompleksowe zarządzanie kryzysowe

43. wzywa państwa członkowskie do dokładniejszej analizy możliwości rozwoju potencjału podwójnego zastosowania w misjach cywilnych i operacjach wojskowych w ramach WPBiO, a zwłaszcza potencjału transportowego, oraz do zapewnienia interoperacyjności szkoleń i praktycznych zastosowań, do lepszego wykorzystania istniejących podejść i potencjału oraz do powiązania w odpowiednich przypadkach procesów budowania potencjału cywilnego i wojskowego;

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

Badania naukowe i technologie

44. podkreśla, że personel wojskowy i cywilny UE będzie coraz częściej ze sobą współpracować oraz że obie grupy są w dużym zakresie narażone na te same zagrożenia, takie jak improwizowane urządzenia wybuchowe, oraz potrzebują porównywalnych możliwości w takich obszarach jak transport strategiczny i taktyczny, wsparcie logistyczne, systemy komunikacyjne, systemy gromadzenia i oceny informacji wywiadowczych, pomoc medyczna, bezpieczeństwo i ochrona sił, wykorzystywanie zdolności do działania w przestrzeni kosmicznej oraz pojazdy bezzałogowe;

45. w związku z tym podkreśla potrzebę koordynacji i pobudzania inwestycji w technologie i potencjał podwójnego zastosowania, aby szybko zlikwidować luki w potencjale, a jednocześnie unikać zbędnego powielania działań, tworzyć synergie i wspierać standaryzację; przypomina o kluczowej roli, którą ma w tym przypadku do odegrania Europejska Agencja Obrony w procesie określania potrzeb w zakresie potencjału, a także sposobów wspólnego korzystania z tych zdolności, ich gromadzenia lub osiągnięcia przez państwa członkowskie UE w celu dostarczenia łatwych do rozmieszczenia środków pozwalających na pomyślne i bezpieczne prowadzenie i realizację operacji WPBiO;

46. w tym kontekście popiera utworzenie europejskich ram współpracy na rzecz badań nad bezpieczeństwem i obronnością, aby zagwarantować komplementarność i synergię między inwestycjami w badania naukowe i technologie związane z obronnością a inwestycjami w badania naukowe związane z bezpieczeństwem cywilnym dokonywanymi przez Komisję w ramach ramowego programu badań, na przykład w takich obszarach jak świadomość sytuacyjna, bezzałogowe statki powietrzne, nadzór morski, zwalczanie improwizowanych urządzeń wybuchowych, wykrywanie broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej oraz ochrona przed nią, komunikacja, gromadzenie, ocena i transfer danych wywiadowczych oraz cyberbezpieczeństwo;

47. zauważa jednak, że współpraca ta nie powinna wykraczać poza to, co konieczne w świetle współpracy cywilno-wojskowej w takich obszarach jak utrzymywanie pokoju, zapobieganie konfliktom, zwiększenie bezpieczeństwa międzynarodowego, zarządzanie kryzysowe i pomoc humanitarna;

48. z zadowoleniem przyjmuje otwartą debatę ministrów obrony państw UE, którą przeprowadzono na nieformalnym posiedzeniu w Gandawie w dniach 23 i 24 września 2010 r., poświęconą europejskim badaniom z zakresu obronności i ocenie roli Europejskiej Agencji Obrony nakreślonej w art. 42 ust. 3 TUE;

Szybkie dostawy sprzętu

49. zachęca do dalszych wysiłków w celu zapewnienia natychmiastowej dostępności całego sprzętu potrzebnego do szybkich działań cywilnych lub wojskowych w sytuacjach kryzysowych; z zadowoleniem przyjmuje trwające prace nad systemem zarządzania inwentarzem dla misji cywilnych w ramach WPBiO; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel do przeprowadzenia kompleksowej analizy kosztów i korzyści celem określenia optymalnych rozwiązań dla każdego rodzaju potrzebnego sprzętu; jest zdania, że w zależności od rodzaju sprzętu należy znaleźć właściwe rozwiązanie, łączące składowanie na szczeblu UE, umowy ramowe i wirtualne magazyny sprzętu stanowiące własność państw członkowskich;

50. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje powstanie tymczasowego magazynu sprzętu cywilnego w Bośni i Hercegowinie i domaga się szybkich postępów w tworzeniu stałego magazynu, aby lepiej przygotować UE do cywilnego zarządzania kryzysowego;

Współpraca międzynarodowa

51. zachęca do dalszych postępów w obszarze wspólnego gromadzenia zasobów i dzielenia się nimi, stanowiącego ekonomiczny sposób zwiększenia potencjału, co jest tym bardziej istotne w okresie trudności budżetowych; ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje działania mające na celu likwidację braków w zdolnościach lotniczego transportu strategicznego, tj. stworzenie przez wiele państw członkowskich europejskiego dowództwa transportu lotniczego, a także inicjatywę dotyczącą europejskiej floty transportu powietrznego; zachęca wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel oraz państwa członkowskie do stosowania zaleceń Europejskiej Agencji Obrony oraz do przyspieszenia prac nad identyfikacją innych obszarów, w których można by zastosować zasady wspólnego gromadzenia i dzielenia zasobów, w tym w zakresie szkoleń lub wsparcia misji; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wnioski dotyczące utworzenia wielonarodowego korpusu śmigłowców wzorowanego na modelu europejskiego dowództwa transportu lotniczego i wykorzystywanego do zadań cywilnych i wojskowych;

Wtorek, 23 listopada 2010 r.

Partnerstwa

UE – ONZ

52. przypomina, że Rada Bezpieczeństwa ONZ jest odpowiedzialna przede wszystkim za utrzymywanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa; dlatego podkreśla potrzebę bliskiej współpracy między UE a ONZ w obszarze cywilnego i wojskowego zarządzania kryzysowego, szczególnie w ramach operacji humanitarnych, w których Biuro ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej ONZ (OCHA) odgrywa główną rolę; wzywa do zacieśnienia tej współpracy, zwłaszcza na obszarach, gdzie jedna organizacja ma przejąć działania drugiej, szczególnie w świetle różnych doświadczeń z Kosowa;

53. wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, aby wносиły wystarczający wkład w misje ONZ oraz aby odbywało się to w sposób skoordynowany; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel i Radę do zbadania dalszych sposobów lepszego wspierania działań ONZ przez UE jako całość, np. poprzez uruchomienie „pomostowych” lub prowadzonych „poza głównym teatrem działań” operacji szybkiego reagowania lub udostępnienie jednostek UE w ramach większej misji ONZ;

54. wzywa do lepszego monitorowania pomocy UE realizowanej za pośrednictwem organizacji oenztowskich zgodnie ze specjalnym sprawozdaniem Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 15/2009;

UE – NATO

55. zwraca uwagę, że ponieważ 21 z 28 członków NATO to państwa członkowskie UE, bliska współpraca między UE i NATO ma kluczowe znaczenie dla uniknięcia powielania działań przy rozmieszczaniu misji wojskowych, kiedy obie organizacje działają na tym samym obszarze, bez uszczerbku dla zasady niezależności przy podejmowaniu decyzji i przy należytych poszanowaniu neutralności niektórych państw członkowskich UE; ponownie podkreśla pilną potrzebę rozwiązania problemów politycznych utrudniających współpracę UE-NATO, a ponadto wzywa do pełnego i efektywniejszego wdrożenia uzgodnień Berlin Plus, aby umożliwić obu organizacjom skuteczne interwencje w obecnych i przyszłych sytuacjach kryzysowych;

56. podkreśla potrzebę przyznania we wspólnych działaniach takiego samego stopnia przejrzystości i zaangażowania członkom NATO spoza UE oraz członkom UE nienależącym do NATO, co podkreślono w trzecim rozdziale sprawozdania NATO za 2020 r. (sprawozdanie M. Albright);

57. wzywa państwa członkowskie należące do NATO do zagwarantowania, że nowa koncepcja strategiczna NATO nie doprowadzi do zbędnego powielania działań w obszarze potencjału cywilnego, co z kolei spowodowałoby dalsze obciążenie i tak już ograniczonych zasobów; jest przekonany, że NATO powinno mieć raczej możliwość korzystania z potencjału cywilnego innych organizacji międzynarodowych, takich jak UE i ONZ;

58. ponownie podkreśla swoje poparcie dla ściślejszej współpracy UE-NATO w budowaniu potencjału oraz dla jak największej zgodności ze standardami NATO; zachęca do dalszych postępów we wspólnych działaniach na rzecz rozwiązania problemu niedoboru śmigłowców transportowych; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy dotyczące koordynacji działań UE i NATO w zakresie przeciwdziałania katastrofom chemicznym, biologicznym, radiologicznym i jądrowym oraz improwizowanym urządzeniom wybuchowym i świadczenia pomocy medycznej, ponieważ obszary te mają ogromne znaczenie zarówno dla misji cywilnych, jak i wojskowych;

UE – OBWE – Unia Afrykańska

59. podkreśla potrzebę ściślejszej współpracy między UE i OBWE oraz między UE i Unią Afrykańską w odpowiednich obszarach ich działalności i usprawnienia mechanizmów wczesnego ostrzegania oraz zapewnienia wymiany najlepszych praktyk i wiedzy fachowej w zarządzaniu kryzysowym;

*

* *

60. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel, Radzie, Komisji, parlamentom państw członkowskich, Zgromadzeniu Parlamentarnemu NATO, a także sekretarzom generalnym ONZ i NATO.